

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Confessio religionis christianae, imperatori Carolo V. Caesari Augusto

**Bucer, Martin
Capito, Wolfgang
Hedio, Caspar**

Argentorati, 1531

VD16 B 1526

De missa. Caput XIX.

urn:nbn:de:bsz:31-61882

FIDEI CONFESSIO

fiat ab omni tum contentione, tum superuacanea & curiosâ disquisitione, ad illud reuocant, quod solû prodest, solumq; à Christo seruatore nostro spectatum est, nempe ut ipso pasti, in ipso & per ipsum uiuamus, uitam Deo placitam, sanctam, & ideo perennem quoq; & beatâ, simulq; inter nos omnes unus panis, unû corpus, qui de uno pane in sacra cœna participamus. Quo sane factum est, ut diuina sacramenta, sacrosancta Christi cœna, quàm religiosissime, reuerentiâq; singulari apud nos & administrantur, & sumantur. Ex his quæ uere ad hunc modum se habent, agnoscit S. T. M. clementissime Cæsar, quàm falso ab aduersarijs nostris iactetur nostros uerba Christi immutare, & humanis glossis cœrperere, nec nisi merum panem merumq; uinum in nostris cœnis administrari, ipsamq; adeo Domini cœnam apud nos contemptam esse atq; reiectam. Nam summo nostri studio semper docent & hortantur, ut simplici quisq; fide, hæc Domini uerba, reiectis uniuersis hominû cōmentis falsisq; glossis, amplectatur, eorumq; sententiæ, omni submotâ uacillatione, animum addicat, ipsa deniq; sacramenta, in uiuificam animarû suarum alimoniam, & gratiam tanti beneficij cōmemorationem, identidem, quanta possit religione sumat. Id quod multo quoq; iam & sæpius, & religiosius apud nos, quàm antea, fieri solet. Simul aut̃ obtulerunt se nostri ecclesiæ hætenus semper, & hodie se offerunt ad reddendâ, omni cum modestia, & ueritate, rationē fidei & doctrinæ suæ, de omnibus quæ tam circa hoc sacramentû, quàm alia credunt ac docent. Idq; nō solû S. T. M. sed cuius etiâ poscenti.

DE MISSA.

Caput.

XIX.

Porro cum hunc in modû Christus suam cœnam, quæ postea Missa uocari cœpit, instituerit, nempe ut in ea fideles corpore & sanguine eius in uitam æternam pasti

mortē

mortē eius qua redempti sunt, depredicent, ipsi hoc pacto
 gratias agentes, & hāc salutem alijs quoq; cōmendantes,
 non potuerunt nostri ecclesiastæ nō damnare, quod hāc
 passim negliguntur, & contra qui Missas celebrant, præsu-
 munt Christum Patri offerre pro uiuis & defunctis, Mis-
 samq; tale opus faciunt, quo solo ferē fauor Dei et salus cō-
 paratur, quicquid uel credant homines, uel uiuant. Vnde
 & pudenda illa acbis terq; impia sacri huius nundinatio
 irrepsit, factumq; est, ut nihil sit hodie Missa questiosius.
 Priuatas itaq; Missas reiecerūt, propterea quod Dominus
 in commune, discipulis hoc sacramentū commendauit.
 Vnde & Paulus Corinthios iubet se inuicē ad. S. cōenam
 expectare, negatq; eos agitare cōenam dominicā, cum pro-
 priam unusquisq; cōenam inter edendum occupat. Porro
 quod illi se Christum offerre uice hostiæ iactant, hinc no-
 stri damnarunt, quod Epistola ad Heb. aperte testatur,
 sicut homines semel moriuntur, ita Christum semel obla-
 tū esse, ut multorū peccata tolleret, tamq; nō posse iterum
 offerri, quā nō mori amplius. Eoq; una pro peccatis ui-
 ctima perfecta, perpetuo sedere eū ad dextrā Dei, id quod
 superest expectantē, donec inimici eius ceu scabellū subijci-
 antur pedibus eius. Vnica enim oblatione perfectos effe-
 cit in perpetuum eos qui sanctificantur. Id uero quod
 Missam bonū opus fecerunt, quo à Deo quiduis impetre-
 tur, cum eo pugnare nostri docuerūt, quod scriptura ubiq;
 predicat nos spiritu Christi & per fidem iustificari, fauorē
 Dei percipere, de quo scripturarū testimonia superius ad-
 ducta sunt. Sic quod mors Domini in Missa populo non
 commendatur, declararunt esse aduersum ei, quod hāc
 Christus sacramenta sumere iussit in sui commemoratio-
 nem, & Paulus, ut annuncietur mors Christi, donec ueniat.
 Quod uero iam à multis, sine omni pietatis studio,
 tantum alendi corporis causa, uulgo Missæ celebra-
 tur, id demonstrarunt nostri, tam esse execrabile Deo,
 E ij utfi

1. Cor. 11.

Heb. 9.

Heb. 10.

FIDEI CONFESSIO

ut si Missa per se pietati nihil aduersaretur, merito tamē, & Esai. i. iussu Dei tollenda esset. Id quod uel ex solo Esaia liquet. Spiritus enim & ueritas est Deus noster, eoq̃ nō nisi in spiritu ac ueritate coli sustinet. Quā aūt molesta sit Domino, inuecta circa hæc sacramenta, tam importuna caupōnatio, & hinc monuerunt conijciendum esse, quod Christus tam saue, & plane præter morem suum, externa sibi uindicatione sumpta, templo eiecit uendentes & ementes, cum ij tantum ad promouenda sacrificia, quæ ex lege fiebant, uiderentur negociari. Tot itaq̃ modis, cum ritus Missæ uulgo celebrari solitæ, scripturæ Dei aduersetur, sicut & modis omnibus diuersus est ab eo, quem sancti Patres obseruauerunt, damnatus est apud nos è suggestu admodū grauiter, sicq̃ uerbo Dei detestabilis factus, ut eum multi ultro reliquerint, alij, dum magistratus autoritate abrogatus est. Id quod nobis nulla alia causa permisimus, quā quod in omni scriptura, spiritus Dei nihil sic detestetur, & tam serio tolli præcipiat, atq̃ cōmentitium falsumq̃ sui cultū. Iam nemo qui religione aliquo modo tenetur, ignorat, quā sit timenti Deum inæuitabilis indidita necessitas, cum persuasus est Deum quippiam exigere. Etenim ut latenti multi essent à nobis circa Missæ ritum tam sacrosanctum aliquid nouari, facile quiuis præuidebat, nec erant, qui non maluissent, hic non solum. T. S. M. sed ne quemuis imi subsellij principem offendere. Verum cum simul non dubitarent, uulgato illo Missæ ritu, tantopere irritari Deum, eiusq̃ gloriam, pro qua etiam uita ponenda est, obscurari, non potuerunt illum non submouere, ne & ipsi se imminuere gloriæ Dei se obligarent conniuendo. Vtiq̃ si amandus & colendus est Deus supra omnes, nihil minus ferendum pijs, quā quod ille abominatur. Hanc uero unam causam extorsisse nobis, ut circa hæc immutare quædam auderemus, testem citamus eum, quem nullum secretum latet.

De con-